

το δελτιο

Ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων ♦ bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs

Μάιος - Ιούνιος 2001 - n° 12 - mai-juin 2001

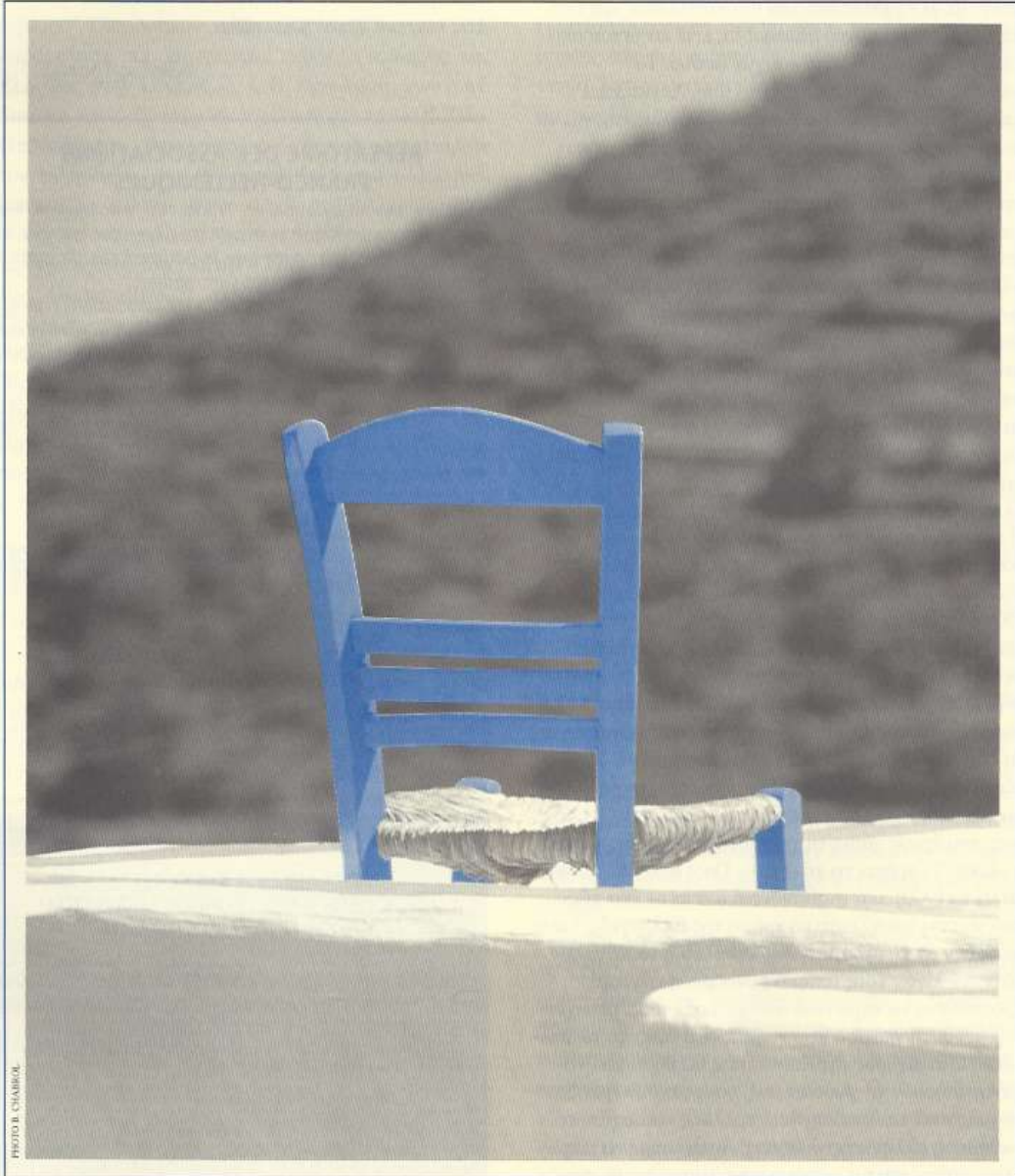

PHOTO: CHARBON

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ... ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ.

Οι δύο γενικές τακτικές συνελεύσεις της Ελληνικής Κοινότητας, η δεύτερη εξ αναβολής, δεν είχαν απαρτία. Η προσέλευση των συμπατριωτών μας δεν ήταν αρκετή, είτε από αδιαφορία, είτε λόγω του σπάνιου καλού καιρού, είτε και για τα δύο. Το αποτέλεσμα όμως παραμένει το ίδιο. Χρειάζεται οπωσδήποτε να γίνει Καταστατική Συνέλευση, για να μπορέσουμε όπως όλοι οι σύλλογοι να κάνουμε και μείς κανονικές τακτικές συνελεύσεις. Είναι φανερό ότι αυτή η τριετία είναι ευνοϊκή για μια επιτυχημένη καταστατική συνέλευση, για τον απλούστατο λόγο ότι οι εκλογικές παρατάξεις δεν διαφωνούν για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Μένει να βρεθεί ο κατάλληλος χρόνος και να βοηθήσουν όλοι...

Στη άτυπη συζήτηση, που έγινε στις 20/05/2001 (αν και δεν είχαμε απαρτία συζητήσαμε), μπήκε ένα σοβαρό θέμα, που θα μας απασχολήσει και χρειάζεται να μας απασχολήσει. Μπήκε με πολλούς τρόπους. Σε ποιούς απευθύνεται η Κοινότητα ; Ποιά γλώσσα πρέπει να μεταχειριζόμαστε ;

Σε ποιούς απευθύνεται η Κοινότητα ;

Η πιο απλή απάντηση που μπορεί να δοθεί είναι ότι βασικά απευθύνεται στα μέλη της. Και τα μέλη της, σύμφωνα με το καταστατικό είναι τριών ειδών. Οι Έλληνες, και οι ελληνικής καταγωγής γίνονται ενεργά μέλη, ενώ και οι μη ελληνικής καταγωγής φιλέλληνες μπορούν να γίνουν μέλη χωρίς δικαίωμα ψήφου. Η χρήση της Ελληνικής γλώσσας για την επικοινωνία με τα μέλη μας είναι απαραίτητη, για να μη τη ξεχνούν οι μεγάλοι και για να βοηθούνται στην εξάσκηση της οι νεότεροι. Μπαίνει όμως το πρόβλημα της επικοινωνίας με τα ελληνικής καταγωγής μέλη μας, που έχουν χάσει τη χρήση της ελληνικής, μερικά η ολικά. Τι πρέπει να κάνουμε ; Όσοι από μας μιλούν καλά τα Ελληνικά αισθάνονται άνετα σε ένα χώρο, που γίνεται αποκλειστική χρήση της Ελληνικής. Όσοι όμως δεν τα καταλαβαίνουν καθόλου η τα καταλαβαίνουν λίγο ; Τους απομακρύνουμε, η κάνουμε προσπάθεια να επικοινωνήσουμε μαζί τους, μεταχειριζόμενοι τη γλώσσα που χειρίζονται άριστα, τα γαλλικά ; Ο περίγυρος της Κοινότητας θα βοηθήσει να ξαναμιλήσουν τη γλώσσα μας, όσους έχουν εμπόδια ψυχολογικά και θα οδηγήσει πολλούς να αρχίσουν μαθήματα ελληνικής γλώσσας. Αν θέλουμε να μας πλησιάσουν και να μείνουν κοντά μας όλοι οι συμ-

πατριώτες, θα πρέπει να κάνουμε σοφή χρήση και των δύο γλωσσών. Δεν μπαίνει, λοιπόν κανένα θέμα αποκλειστικής χρήσης της μιας η της άλλης γλώσσας. Εχουμε όμως σαφή προτίμηση για την Ελληνική γλώσσα. Αλλιώς δεν θα είμαστε Ελληνική Κοινότητα.

Σας εύχομαι **Καλό Καλοκαίρι**.

Ανδρέας Τσαπής

RÉPERTOIRE DES ASSOCIATIONS FRANCO-HELLÉNIQUES

L'histoire des associations en France est étroitement liée avec l'histoire politique et sociale du pays. Leur nombre, la variété de leurs buts ainsi que le pourcentage de participation des citoyens, peuvent surprendre.

Parmi toutes ces associations, il y a les associations Franco-Helléniques, qui ont leur siège en France et travaillent pour le développement des relations entre la France et la Grèce. La Communauté Hellénique de Paris prend l'initiative de constituer un répertoire de toutes ces associations, qui sera mis à disposition par publication dans le bulletin de la Communauté **το δελτίο**. Nous prions tous ceux, qui ont des éléments d'information (nom, adresse, but...) de les transmettre à la Communauté.

Ευρετήριο Ελληνο-Γαλλικών συλλόγων

Η ιστορία των συλλόγων της Γαλλίας, είναι στενά συνδεδεμένη με την πολιτική και κοινωνική ιστορία της χώρας. Ο αριθμός τους, η ποικιλία στόχων και τα ποσοστά συμμετοχής των πολιτών εκπλήσσουν.

Μέσα στο αχανές της τυπολογίας των συλλόγων υπάρχουν και οι καλούμενοι ελληνογαλλικοί που έχουν έδρα τη Γαλλία και συνδέονται με την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού παίρνει τη πρωτοβουλία της σύνταξης ευρετηρίου των συλλόγων αυτών, που θα δημοσιευθεί **στο δελτίο**. Παρακαλούμε όσους έχουν στοιχεία (επωνυμία, διεύθυνση, στόχοι, ...) να μεταβιβάσουν τις πληροφορίες στην Κοινότητα. Γ.Σ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

communaute.hellenique@wanadoo.fr

Όσοι έχουν ηλεκτρονική διεύθυνση μπορούν να μας την στείλουν. Έτσι θα μπορούμε να τους ενημερώνουμε εύκολα, γρήγορα και χωρίς ταχυδρομικό κόστος. Το ίδιο ισχύει και για όσα από τα μέλη μας έχουν φαξ. Στείλτε μας τον αριθμό του φαξ σας στο 01 47 04 68 13.

La Communauté Hellénique a maintenant une adresse électronique à laquelle vous pouvez nous écrire :

communaute.hellenique@wanadoo.fr.

Si vous nous envoyez votre adresse électronique, nous pourrions vous informer facilement, rapidement et à faible coût. Si vous nous communiquez votre numéro de fax au 01 47 04 68 13, on pourra vous informer par fax.

Εκδηλώσεις που έγιναν

26 05 2001

Η Ελληνική Κοινότητα και οι εκδόσεις Plon οργάνωσαν μια λογοτεχνική βραδιά κατά την οποία ο Jacques Lacarrière παρουσίασε το καινούργιο του βιβλίο " Dictionnaire amoureux de la Grèce ". Τη παρουσίαση του συγγραφέα έκανε ο πρέσβης της Ελλάδας στην UNESCO, κ. Β. Βασιλικός, ενώ ο Μ. Simoen των εκδόσεων Plon μίλησε για το νέο βιβλίο. Ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Α. Τσαπής καλωσόρισε τον συγγραφέα στο Ελληνικό Σπίτι και ο Jacques Lacarrière μίλησε στην αρχή στα ελληνικά και συνέχισε στα γαλλικά για το καινούργιο του βιβλίο και την αγάπη του για την Ελλάδα και το πολιτισμό της. Παρευρέθηκαν στη βραδιά ο πρέσβης της Ελλάδας και η κ. Κλή, ο γενικός πρόξενος κ. Γ. Παίτζης, ο πρόξενος κ. Α. Παρέσολου, η πρόξενος της Κύπρου. Το βιβλίο του Jacques Lacarrière μιλάει για την Ελλάδα με αγάπη και ειλικρίνεια. Παρουσιάζει τη χώρα μας δίνοντας κλειδιά στον αναγνώστη για να καταλάβει τη σύγχρονη και την αρχαία ιστορία μας.

03 05 2001

Στο πλαίσιο των διαλέξεων της Ελληνικής Κοινότητας μίλησε ο διευθυντής έρευνας CNRS κ. Στυλιανός Νικολαΐδης με θέμα Η Γεύση, μηχανισμός, χρησιμότητα, ευχαρίστηση. Σε άλλες σελίδες του Δελτίου θα βρείτε το κείμενο της διάλεξης του Σ. Νικολαΐδη, καθώς και βιογραφικά στοιχεία του.

13 05 2001

M. Christian Marcadet, chercheur au CNRS a donné une conférence qui avait comme titre " Du rejet à la légitimation : les enjeux sociaux et esthétiques des genres populaires chantés : rébétiko, fado, tango ". La conférence organisée conjointement par la Communauté Hellénique de Paris et l'Association des Amis de la Grèce et de Chypre a charmée la nombreuse assistance. La comparaison de l'évolution de ces expression populaires, différentes par la langue mais semblables sur certains points a nourrie la discussion, qui a suivie la conférence.

22 05 2001

Εγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής της καις Alicia Iglecias Μύζικα. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι 4/06/2001 και έχει το τίτλο Mediterranée Μεσόγειος. Η νεαρή ζωγράφος εκθέτει τοπία της Μεσογείου, και μορφές από τον αρχαίο και αρχαϊκό ελληνικό πολιτισμό. Τα χρώματα της θυμίζουν τη γή και τη θάλασσα, τον ήλιο το φωτεινό.

Τιμητικές διακρίσεις σε μέλη της Ελληνικής Κοινότητας.

Το ΔΣ της Ελληνικής Κοινότητας συγχαίρει τον κ. Στυλιανό Νικολαΐδη, διευθυντή έρευνας CNRS, για τη βράβευση του με το Διεθνές Βραβείο Καννών, Ύδατος και Ιατρικής που του απονομήθηκε πρόσφατα με την απόφαση του Μεσογειακού Δικτύου UNITWIN και της UNESCO. Η διεθνής αναγνώριση του επιστημονικού του έργου τιμά τον ίδιο και τη χώρα μας και γεμίζει περηφάνεια τη Κοινότητα μας. Σε άλλες σελίδες του δελτίου θα βρείτε το βιογραφικό σημείωμα του κ. Σ. Νικολαΐδη.

Συγχαίρουμε επίσης και τον κ. Ιγνάτιο Αντωνιάδη, διευθυντή έρευνας CNRS, για το αργυρό μετάλλιο του CNRS που του επιδόθηκε πρόσφατα. Παραθέτουμε στα γαλλικά, όπως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό του CNRS, τη περιγραφή του επιστημονικού έργου του κ. Ιγνατίου Αντωνιάδη.

La médaille d'argent du Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS) distingue un chercheur, qui a acquis une reconnaissance nationale et internationale pour l'originalité, la qualité et l'importance de ses travaux.

Ignatios Antoniadis, 45 ans est directeur de recherche au CNRS, au Centre de physique théorique de l'École polytechnique et membre permanent à la division Théorie du CERN à Genève. Il doit sa médaille d'argent surtout à ses travaux sur la théorie des supercordes et à ses application phénoménologiques. Cette théorie offre aujourd'hui le seul espoir d'unifier les deux grandes découvertes du début du siècle, la relativité générale et la mécanique quantique.

NIKOS KAZANTZAKI ET PARIS

Nikos et Eleni Kazantzaki avec Yvette Renoux-Herbert (à droite), aujourd'hui présidente de la section française de la Société internationale des amis de Nikos Kazantzaki. Antibes, 1949.

“ Il arrive quelque chose de particulier aux Grecs qui vivent à l'étranger ”

Nikos Kazantzaki, écrivain mondialement connu, a su exprimer de par son œuvre un système philosophique, qui se résume, certes non sans simplisme, dans la lutte de la chair et de l'esprit, et dans la recherche de la part de Dieu en l'homme. Loin de tout triste folklore dans lequel on a injustement tenté de le cantonner ce folklore qui est la malédiction de la Grèce moderne- Kazantzaki offre une pensée universelle, ancrée pour autant dans un pays très précis, la Crète. Or, c'est parce qu'il incarne authentiquement la Crète qu'il est universel. Nikos Kazantzaki (1883-1957) est venu en octobre 1907 étudier le droit à la Sorbonne. Il séjourna dans la capitale française jusqu'en février 1909. Le Paris de la Belle Epoque le stimule et l'enchanté, par incantation, dirait-

on, comme les Sirènes. Son imaginaire, d'ailleurs, l'avait déjà bien tracé :

“ Tout le visage charmant et joueur de Paris je le voyais, à travers les fils suspendus de la pluie, sourire dans une lueur voilée, comme l'on voit, à travers les fils de son métier, le visage de l'ouvrière qui tisse. Qu'est-ce qui peut bien m'attendre dans cette ville si longtemps désirée ?, pensais-je, et je m'en prenais à l'âme humaine qui n'est pas capable de deviner le futur, ne serait-ce qu'avec une heure d'avance, et qui pour le voir se contente d'attendre, obscure et impuissante comme la chair, que naisse ce qui n'est pas encore né. Trouverai-je dans cette grande ville ce que je cherche ? Mais qu'est-ce donc je cherche ? Qu'est-ce donc que je veux trouver ? Mon premier contact avec ce nouveau visage de la terre a été une ivresse ; elle a duré des jours et des semaines. Les rues, les parcs, les bibliothèques, les musées, les églises gothiques, les hommes et les femmes dans les théâtres et dans les rues, et la fine neige qui avait commencé de tomber, tournoyaient devant mon âme ravie en extase, enivrés à leur tour. Puis l'ivresse s'est apaisée, le monde s'est affermi de nouveau, immobilisé ”
(Lettre au Greco).

L'activité du jeune Kazantzaki ne se limite pas à ses études de droit. Il suit les cours d'Henri Bergson au Collège de France, il étudie l'œuvre de Nietzsche, il rencontre l'abbé Mugnier, qui l'introduit aux lettres françaises, et le leader socialiste Jean Jaurès, dont il admire la personnalité. En trouvant un nouveau monde, Kazantzaki se trouve lui-même. Il s'amuse aussi à porter des jugements sur la vie quotidienne de Paris. Dans une lettre à ses sœurs on lit : *“ les parisiennes sont très belles – elles sont toujours merveilleusement coiffées, elles ont une peau très blanche et très fine. Quand je me rappelle nos femmes... j'éclate de rire ”.*

Dans un de ses premiers articles intitulé “ Σπασμένες ψυχές ” (Âmes brisées), publié en grec par le journal “ Ο Νουμάς ”, le jeune Nikos Kazantzaki, s'exprime sur les étudiants grecs de Paris : “ θαρρείς και βρίσκονται ακόμα στη Νεάπολη, και στον Ψυρρή κι ούτε ιδέα έχουνε για τον υπέροχο διανοητικό οργανισμό που βουά και γιομίζει τους δρόμους του Παρισιού και ρίχνει κάτω και τσαλαπατεί τόσους παλιούς θεούς και τόσες στενοκέφαλες αντιλήψεις και ορμές ” (On dirait qu'ils se trouvent encore à Néapolis ou à Psyri et qu'ils n'ont aucune idée de la magnifique effervescence qui gronde et emplît les rues de Paris, jette par terre et piétine les anciens dieux et les élan et conceptions obtus).

Kazantzaki reviendra à plusieurs reprises en France

entre 1919 et 1947, pour s'y installer définitivement, dans un premier temps à Paris (1947-1948, chez René et Suzanne Puaux, au légendaire 19, place de la Madeleine, où habitèrent aussi Jean Cocteau et Jean Marais) et puis à Antibes (1948-1957; place du Bas-Castellet, aujourd'hui place Nikos Kazantzaki, grâce à l'initiative de la Société internationale des Amis de Nikos Kazantzaki). Sur les années françaises de Kazantzaki on lira avec intérêt l'étude de Georges Stassinakis, président de la Société internationale des Amis de Nikos Kazantzaki, éditée par l'Institut Français d'Athènes (1997).

En 1957, année de sa mort, Kazantzaki s'entretient avec Pierre Sipriot à la chaîne nationale de la Radiodiffusion française (la bibliothèque de la Société internationale des amis de Nikos Kazantzaki est dépositaire de cet enregistrement audio unique, publié par la suite chez Rocher). Le dialogue suivant est révélateur d'une certaine conception à propos des Grecs à l'étranger.

“ SIPRIOT : *Vous venez de nous parler de la Crète. Pourtant, la plus grande partie de votre œuvre a été écrite à l'étranger, bien que vous soyez resté passionnément attaché à votre pays, à votre peuple, au point de l'évoquer comme s'il était pour vous le seul monde où vous vivez. Je cite Eliot : “ Chez l'écrivain grec, le chauvinisme national est poussé au plus haut point. Mais Eliot ajoute que cette passion pour son pays, ce trait spécifique de l'intellectuel grec qui vit à l'étranger, s'il est insupportable pour tout autre peuple, chez le Grec paraît justifiable, il paraît même exaltant.*

KAZANTZAKI : *Oui, je crois que c'est normal. Plus on est loin de sa patrie, plus on pense à elle et plus on l'aime. Quand je me trouve en Grèce je vois les petites, les intrigues, les sottises, les insuffisances des chefs, la misère du peuple. Mais de loin on ne voit pas aussi distinctement la laideur et on a plus de liberté de créer une image de la patrie digne d'un amour intégral. Voilà pourquoi je travaille mieux et j'aime mieux la Grèce lorsque je me trouve à l'étranger. Loin d'elle j'arrive à mieux saisir son essence et sa mission dans le monde, et par conséquent ma propre humble mission. Il arrive quelque chose de particulier aux Grecs qui vivent à l'étranger. Ils deviennent meilleurs. Ils ont la fierté de leur race, ils sentent qu'étant grecs ils ont la responsabilité d'être dignes de leurs ancêtres. Leur conviction, qu'ils descendent de Platon ou de Périclès, peut bien être une illusion, une autosuggestion millénaire, mais cette autosuggestion, en devenant foi, exerce une influence profonde sur l'âme néo-grecque. Grâce à cette illusion les Grecs ont survécu. Après tant de siècles d'in-*

vasions, de massacres, de famines, ils auraient dû disparaître. Mais l'illusion, devenue foi, ne les laisse pas mourir. La Grèce, si elle survit encore, survit je crois à coup de miracles. Non, non, il ne s'agit pas de chauvinisme. En aimant et en glorifiant la Grèce, les Grecs aiment et glorifient une idée panhumaine. Quelle idée ? L'idée de la liberté qui, pour les Grecs, s'est identifiée avec la Grèce. Le vrai miracle grec ne s'appelle pas la beauté. Il s'appelle liberté ”.

Cette opinion de Nikos Kazantzaki, très juste de ton, me semble-t-il, n'en est pas moins d'actualité. Dans son dernier ouvrage d'entretiens, le regretté Cornélius Castoriadis, lui-même penseur Grec à l'étranger, s'inscrit dans cette même lignée, en disant “ οι λογαριασμοί που έχει κανείς με τον τόπο που γεννήθηκε, που μεγάλωσε, που μιλάει τη γλώσσα του, δεν κλείνουν ποτέ. Ξέρω ότι χρωστάω στη Ελλάδα ένα μεγάλο μέρος από αυτό που είμαι. Και πάντα πονάω απεριόριστα και τον τόπο και τον λαό. Είμαι ιδιαίτερα ευαίσθητος απέναντί τους. Όταν ένας Δανός ή ένας Ολλανδός λέει μίαν ανοησία ή κάνει μια χυδαιότητα, γελάω ή σηκώνω τους ώμους μου. Όταν όμως αυτό το κάνει ένας Έλληνας, τότε γίνομαι έξω φρενών. Είναι ένα διασκεδαστικό κατάλοιπο εθνικισμού...” (Les comptes qu'on a avec le lieu où l'on est né, où l'on a grandi et dont on parle la langue ne sont jamais réglés. Je sais que je dois à la Grèce une grande partie de ce que je suis. Et toujours je souffre infiniment avec le lieu et le peuple. Je suis particulièrement sensible vis-à-vis d'eux. Lorsque un Danois ou un Hollandais dit une bêtise ou fait quelque chose de vulgaire, je ris ou hausse les épaules. Mais quand c'est un Grec qui se comporte ainsi, je deviens fou de rage. Il s'agit d'un reste amusant de nationalisme...).

Ces quelques exemples suggèrent, en fin de compte, que la vraie richesse réside dans le brassage des cultures. En puisant de manière sélective dans la culture française ce qu'elle a de mieux, sans pour autant perdre leur identité, Kazantzaki, Castoriadis et tant d'autres ont affirmé leur idéal pour un monde plus noble, dans lequel ils ont trouvé leur place.

Yannis Kontaxopoulos

TRÉSORIER DE LA SOCIÉTÉ INTERNATIONALE DES AMIS DE
NIKOS KAZANTZAKI

(La Société, créée en 1988 publie en français depuis 1990, la revue littéraire semestrielle “ Le Regard Crétois ”, qui fait autorité dans le domaine de la promotion de l'œuvre et de la pensée du grand écrivain et poète Nikos Kazantzaki. Implantée dans les cinq continents, la Société, qui siège à Genève, organise régulièrement des conférences, des colloques, des expositions, des voyages, des concours littéraires. Section française : B.P. 285, 75766 Paris Cedex 16).

ΓΙΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΜΙΑΣ ΘΕΑΣ *

Όταν ο Κρόνος ακρωτηρίασε τον Ουρανό, σταγόνες από το αίμα του έπεσαν στη Γη. Από αυτές γεννήθηκαν οι Γίγαντες και οι Ερινύες.

Από τα κομμένα μέλη του, που έπεσαν στη θάλασσα, γεννήθηκε ένας αφρός ολόλευκος και μυρωμένος και μέσα από τον αφρό αναδύθηκε η ωραιότερη θεά του κόσμου, η Αφροδίτη, η Θεά της ομορφιάς και της αγάπης.

Οι Ώρες και οι Χάριτες την έντυσαν με ρούχα αιθέρια και τη στόλισαν με κοσμήματα, βραχιόλια και περιδέραια με λουλούδια από χαλκό και ψιλοδουλεμένο χρυσάφι.

Άλλοι λένε ότι αυτό το υπέροχο θαύμα έγινε κοντά στην Κύπρο και άλλοι κοντά στα Κύθηρα.....

Ο ΚΡΟΝΟΣ ΚΑΙ Η ΡΕΑ *

Ο Κρόνος, με τη βοήθεια της μάνας του Γής, ελευθέρωσε από τα Τάρταρα τα αδέρφια του κι έγινε ο ίδιος αρχηγός και αφέντης του κόσμου. Αλλά μέρα νύχτα, τον έτρωγε ο φόβος μήπως κάποιο από τα παιδιά του, του κάνει ότι είχε κάνει κι εκείνος στον πατέρα του. Γι αυτό κι όταν η γυναίκα του η Ρέα γέννησε το πρώτο τους παιδί, ο Κρόνος το πήρε και το κατάπιε !

Και κάθε παιδί που γεννούσε η Ρέα, ο Κρόνος το κατάπινε. Αυτή τη μοίρα είχαν η Εστία, η Δήμητρα, και η Ήρα, ο Άδης και ο Ποσειδώνας.

Το τελευταίο της παιδί όμως, η Ρέα το γλύτωσε με ένα τέχνασμα που της έμαθαν οι γονείς της.

Όταν γέννησε το μωρό, το έκρυψε σε ένα σπήλαιο στην Κρήτη και στον Κρόνο έδωσε για να καταπιεί μια πέτρα τυλιγμένη με σπάργανα μωρουδιακά !

Έτσι, το τελευταίο παιδί του Κρόνου και της Ρέας, ο Ζευς ή Δίας, μεγάλωσε μέσα στο Ιδαίο άντρο παρέα με τις Νύμφες, ενώ οι αλαλαγμοί των Κουρητών, των μυθικών πολεμιστών και οι κλαγγές των όπλων τους σκέπαζαν τα κλάματα του μωρού !....

Μια κατσικά, η Αμάλθεια, τον έτρεφε με το γάλα της, κι ένας αετός του διηγόταν σοφές ιστορίες.

* Μικρή Ανθολογία 2, κείμενα-επιμέλεια Ζωή Βαλάση Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα

ΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΑΚΙ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα παιδί, που είχε ένα κουδουνάκι. Του το είχε κάνει δώρο η μαμά του για τα γενέθλιά του και το παιδί ήταν πολύ χαρούμενο. Βγήκε στον κήπο και σκέφτηκε να το βάλει στα κλαδιά ενός δένδρου. Έτσι όταν ο αέρας θα φυσούσε θα έπαιζε μουσική.

Το έβαλε λοιπόν στα κλαδιά του πιο όμορφου δένδρου μέσα στον κήπο. Τότε όμως το δένδρο σήκωσε τα κλαδιά του και το παιδί δεν μπορούσε πια να πάρει το κουδουνάκι.

Καλό μου δένδρο, λέει το παιδί χαμήλωσε τα κλαδιά σου να πάρω το κουδουνάκι μου.

Όχι λέει το δένδρο, τώρα το κουδουκάκι είναι δικό μου.

Σε παρακαλώ δένδρο μου, χαμήλωσε τα κλαδιά σου να πάρω το κουδουνάκι μου, γιατί αν δεν το κάνεις, θα πάω στο τσεκούρι και θα του ζητήσω να έρθει να σε κόψει.

Όχι, λέει πάλι το δένδρο.

Τότε το παιδί πάει στο τσεκούρι και του λέει :

Τσεκούρι, σε παρακαλώ, πήγαινε να κόψεις το δένδρο που δεν χαμηλώνει τα κλαδιά του να πάρω το κουδουνάκι μου.

Άσε με ήσυχο, καλά κάθομαι εδώ.

Τσεκούρι πήγαινε, γιατί αν δεν πας, θα ζητήσω από τη φωτιά να έρθει να σε κόψει.

Όχι, λέει το τσεκούρι.

Τότε το παιδί πάει στη φωτιά και της λέει :

Φωτιά, σε παρακαλώ, πήγαινε να κόψεις το τσεκούρι που δεν πάει να κόψει το δένδρο, που δεν χαμηλώνει τα κλαδιά να πάρω το κουδουνάκι μου. Δεν μπορώ τώρα. Έχω δουλειά.

Φωτιά, πήγαινε, γιατί αν δεν πας, θα ζητήσω από το ποτάμι να έρθει να σε σβήσει.

Όχι, λέει η φωτιά.

Τότε το παιδί πάει στο ποτάμι και του λέει :

Ποτάμι, σε παρακαλώ, πήγαινε να σβήσεις τη φωτιά

που δεν πάει να κόψει το τσεκούρι, που δεν πάει να κόψει το δένδρο, που δε χαμηλώνει τα κλαδιά του για να πάρω το κουδουνάκι μου.

Άσε με ήσυχο. Έχω άλλα πράγματα να κάνω.

Ποτάμι, πήγαινε, γιατί αν δεν πας, θα ζητήσω από το βόδι να έρθει να σε πιει.

Όχι, λέει το ποτάμι.

Τότε το παιδί πάει στο βόδι και του λέει :

Βόδι, σε παρακαλώ, να πιεις το ποτάμι που δεν πάει να σβήσει τη φωτιά, που δεν πάει να κόψει το τσεκούρι, που δεν πάει να κόψει το δένδρο, που δε χαμηλώνει τα κλαδιά του να πάρω το κουδουνάκι μου.

Δεν μπορώ. Τώρα τρώω.

Βόδι, πήγαινε, γιατί αν δεν πας, θα ζητήσω από το ποντίκι να έρθει να μπει στο αυτί σου.

Όχι, λέει το βόδι

Τότε το παιδί πάει στο ποντίκι και του λέει :

Ποντίκι, σε παρακαλώ, πήγαινε να μπεις στο αυτί του βοδιού που δεν πάει να πιεί το ποτάμι, που δεν πάει να σβήσει τη φωτιά, που δεν πάει να κόψει το τσεκούρι, που δεν πάει να κόψει το δένδρο, που δε χαμηλώνει τα κλαδιά του να πάρω το κουδουνάκι μου.

Άσε με ήσυχο. Δεν μπορώ τώρα.

Ποντίκι, πήγαινε, γιατί αν δεν πας, θα ζητήσω από το γάτο να έρθει να σε φάει.

Όχι, λέει το ποντίκι.

Τότε το παιδί πάει στο γάτο και του λέει :

Γάτε, σε παρακαλώ, πήγαινε να φας το ποντίκι που δεν πάει να μπει στο αυτί του βοδιού, που δεν πάει να πιει το ποτάμι, που δεν πάει να σβήσει τη φωτιά, που δεν πάει να κόψει το τσεκούρι, που δεν πάει να κόψει το δένδρο, που δε χαμηλώνει τα κλαδιά του για να πάρω το κουδουνάκι μου.

Εντάξει, λέει ο γάτος και ορμάει να φάει το ποντίκι, που πάει να μπει στο αυτί του βοδιού, που πάει να πιει το ποτάμι, που πάει να σβήσει τη φωτιά, που πάει να κόψει το τσεκούρι, που πάει να κόψει το δένδρο, που χαμηλώνει τα κλαδιά του και το παιδί παίρνει το κουδουνάκι του...

Ελληνικά Πορομύθια, επιλογή-σπόδση : Ειρ.Κιουλαρίδου, Ντ. Ποσιπιάωνου Εκδόσεις Νόστος

Δωρεές βιβλίων στη βιβλιοθήκη της Ελληνικής Κοινότητας :

Χάρη Τσιρκινίδη, Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, της Θράκης και της Μ. Ασίας, μέσα από τα γαλλικά αρχεία, Θεσσαλονίκη, Κυριακίδης, 1997, 356 σελ.

Χάρη Τσιρκινίδη, Το Μακεδονικό μέσα από τα γαλλικά αρχεία, Θεσσαλονίκη, Ερωδιός, 1998, 348 σελ.

Χάρη Τσιρκινίδη, Η τραγωδία του ελληνισμού της Ανατολής (1908-1923), Θεσσαλονίκη, Ερωδιός, 2000, 314 σελ.

Γιάννη Κονταξόπουλου, Ζαν Κοκτώ, ο πολύτροπος ποιητής, Αθήνα, Εξάντας, 1999, 346 σελ.

SOCIÉTÉ INTERNATIONALE DES AMIS DE NIKOS KAZANTZAKI, *Le Regard Crétois*, n° 22/2000 (Autour de : Voyages de Kazantzaki en Asie, La dernière tentation du Christ, Albert Schweitzer, Témoignages d'Eleni Kazantzaki et de Jules Dassin), 88 pages.

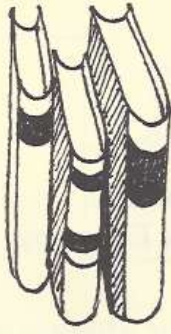
Ευχαριστούμε τους δωρητές, κ. Χάρη Τσιρκινίδη, κ. Γιάννη Κονταξόπουλο, όπως επίσης τη SOCIÉTÉ INTERNATIONALE DES AMIS DE NIKOS KAZANTZAKI.

ΕΠΪΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΚΑΘ. ΛΙΔΑΝΑΣ ΚΑΝΈΛΛΗ.

Στις 11 Ιουνίου 2001 είχαμε τη χαρά και τη τιμή να δεχθούμε την επίσκεψη της κας Λιάννας Κανέλλη, βουλευτή του ΚΚΕ. Έγινε συζήτηση με τα μέλη του ΔΣ που παρευρέθηκαν στην συνάντηση :

- 1) για το Ελληνικό Σπίτι στο Παρίσι, όπου η κα Κανέλλη μας υποσχέθηκε να υποστηρίξει τις διεκδικήσεις μας και.
- 2) για γενικότερα θέματα που αφορούν τον Ελληνισμό της Διασποράς.

Όπως η διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας κτλ. Θέλω να υπενθυμίσω ότι οι επισκέψεις εκπροσώπων του Ελληνικού Κοινοβουλίου στην Κοινότητα είναι ευπρόσδεκτες, γιατί πέρα από τη τιμή που αισθανόμαστε σαν εκπρόσωποι των αποδήμων, μας επιτρέπουν να ενημερωθούμε και να ενημερώσουμε απ'ευθείας. Θέλω να ευχαριστήσω τη κα Κανέλλη για τη επίσκεψη της και τη ενδιαφέρουσα συζήτηση που είχαμε.
Ανδρέας Τσαυτής

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ

Νυχτερινό δελτίο.
Πέτρος Μάρκαρης,
Εκδόσεις Γαβρηλίδη.
Αμυνα Ζώνης.
Πέτρος Μάρκαρης,
Εκδόσεις Γαβρηλίδη

Δύο αστυνομικά μυθιστορήματα γραμμένα από ένα ταλαντούχο συγγραφέα, με ήρωα τον αστυνόμο Χαρίτο και φόντο τη σύγχρονη Αθήνα. Στο Νυχτερινό δελτίο παρακολουθούμε τον αστυνόμο να προσπαθεί να ξεδιαλύνει τούς γρίφους που παράνομοι Αλβανοί, αδίστακτοι δημοσιογράφοι και παλιοί apparatusnik συσσωρεύουν γύρω του. Στην Αμυνα Ζώνης κακοποιοί και επιχειρηματίες δίνουν ραντεβού στους χώρους του ποδοσφαίρου. Ανακαλύπτουμε σιγά-σιγά πως τα αθλητικά ιδεώδη γίνονται προκάλυμμα για να ευπρεπιστεί η προέλευση χρημάτων. Τα πρόσωπα περιγράφονται με ψυχολογικό βάθος και γίνονται πρόσχημα στο συγγραφέα να κάνει κρίσεις καυστικές και παρατηρήσεις με χιούμορ για την εξέλιξη της ζωής στην Αθήνα. Ο αστυνόμος Χαρίτος μας ξεναγεί μέσα στο νέφος στις δύσκολες έρευνές του χωρίς να ξεχνά να μας ενημερώνει για τις επίσης δύσκολες σχέσεις του με τη Αδριανή, τη γυναίκα του. Ο Πέτρος Μάρκαρης με όμορφα, στρωτά, σωστά ελληνικά δημιούργησε ένα νέο ήρωα αστυνομικού μυθιστορήματος, που κερδίζει τη συμπάθεια του αναγνώστη. Δύο βιβλία που διαβάζονται πολύ ευχάριστα. Περιμένουμε με ανυπομονησία τη τρίτη περιπέτεια του αστυνόμου Χαρίτου.

Les deux livres de Markaris ont été aussi publiés en français. "Journal de la nuit", dans la collection "Le livre de poche" et "Une défense béton" aux Editions J-C Lattès. Une bonne occasion pour lire sur la plage et découvrir l'humour du commissaire Charitos et en même temps se plonger dans le pays, loin des clichés touristiques. Le nouveau héros créé par Markaris est sympathique et humain, plein d'humour et de remarques pertinentes sur la Grèce d'aujourd'hui et son évolution

qui le laisse un peu amer. Petros Markaris utilise ces histoires pour camper des personnages contemporains et décrire à sa façon le pays. La traduction est correcte, mais parfois manque la truculence de la langue grecque. De surcroît, une faute "impardonnable": l'équipe de football Panathinaïkos est décrite comme étant celle du Pirée !!! Malgré ces réserves les deux livres méritent amplement d'être lus, sur la plage, à l'ombre d'un café, pendant la traversée d'un bateau, n'importe où. Mais lisez-les, la Grèce vous sera plus proche et familière.

Αιωνιότητα είναι θα περάσει. Αρκάς, Εκδόσεις Γράμματα.

Μετά τις ιστορίες του Κόκκορα, του Ισοβίτη, τις Χαμηλές Πτήσεις ο Αρκάς στο καινούριο άλμπουμ του ασχολείται με τη μετά θάνατο ζωή. Ο νεαρός ήρωας των σκίτσων του πεθαίνει, πηγαίνει στο Παράδεισο, βρίσκει το φύλακα άγγελο του, μοντέρνο με κοντά μαλλιά, και όπως πάντα για τον Αρκά, οι συζητήσεις είναι πρόσχημα για χιούμορ και κριτική για όσα συμβαίνουν καθημερινά. Αρκάς, ένας σκιτσογράφος που αξίζει να ανακαλύψετε και να διαβάσετε. A.K.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΠΑΠΑΤΑΚΗ

“Οι σχέσεις ταπείνωσης και επανάστασης, βασικό θέμα στις ταινίες μου”

“ Η κοινωνία είναι ευνοχιστική για τον καλλιτέχνη, γι αυτό δεν μπορώ να τη ζήσω. Αν κάτι έμαθα από τον Ζενέ αυτό είναι ότι το άτομο πρέπει να δέχεται τη διαφορετικότητά του, έστω όταν αυτή συνεπάγεται κοινωνικό αποκλεισμό, και να προσπαθεί να τη μετουσιώσει σε κραυγή αρνούμενος να ενσωματωθεί σαν κατάδικος σ “αυτή την κοινωνία”. Τα λόγια αυτά του Νίκου Παπατάκη δίνουν το στίγμα της ζωής και της καριέρας του σημαντικότερου Έλληνα σκηνοθέτη της Διασποράς, όπως έχει χαρακτηριστεί από την Εταιρία Ελλήνων Σκηνοθετών (Το Βήμα, 24/12/2000, σελ. 35). Τον Νίκο Παπατάκη επέλεξε η Ελληνική Κοινότητα για να τιμησει

Διακρίνονται από τα αριστερά προς τα δεξιά η κα Παϊζή, ο γενικός πρόξενος κ. Παϊζής, ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Α. Τσαπής, ο πρόεδρος της Ελλάδας κ. Κλής, η κα Κλή και ο πρόξενος κ. Παρέσσηλου.

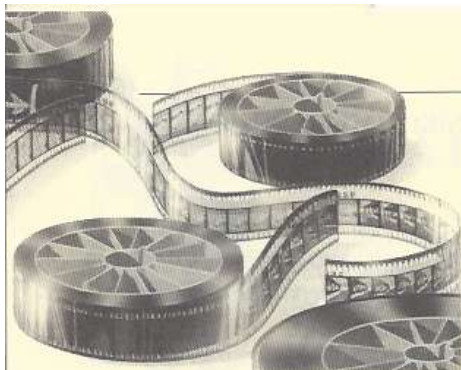
συμβολικά σε εκδήλωση που έγινε στις 18 Μαΐου στην κατάμεστη αίθουσα του Ελληνικού Σπιτιού υπό την αιγίδα του Γενικού προξενείου, εγκαινιάζοντας τη νέα της κινηματογραφική λέσχη. Ο Πρόεδρος κ. Ηλίας Κλής, και στο πρόσωπό του ολόκληρη η Ελλάδα, καθώς και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας, κ. Ανδρέας Τσαπής, καλωσόρισαν τον σκηνοθέτη, εξαιρώντας τη συνεισφορά του στον ελληνισμό με την καβαφική έννοια. Ακολούθησε προβολή της ταινίας του “ Οι Αβυσσοί ”, που το 1963 είχε εκπροσωπήσει τη Γαλλία στο Φεστιβάλ των Καννών, δημιουργώντας σκάνδαλο λόγω της επαναστατικής θεματικής της καθώς η βία εμφανίζεται σαν θεμιτό ύστατο μέσον για την ανατροπή

μιας κοινωνικά απαράδεκτης κατάστασης (δύο εξαθλιωμένες υπηρέτριες εξεγείρονται και κατακρεουργούν τα αφεντικά τους).

Στο δεύτερο μέρος της βραδιάς, συγκροτήθηκε στρογγυλή τράπεζα γύρω από τον σκηνοθέτη, υπό τη διεύθυνση του Γιάννη Κονταξόπουλου, ειδικού μελετητή του έργου του Παπατάκη, και με τη συμμετοχή της πρωταγωνίστριας της ταινίας Colette Bergé, των σκηνοθετριών και θεωρητικών του κινηματογράφου, Κατερίνας Θωμαδάκη και Μαρίας Κλωνάρη, και του Αιθίοπα επιτετραμένου στην UNESCO Keflé Besseat Selassié. Ο σκηνοθέτης, συγκινημένος έκανε αναδρομή στη ζωή του μιλώντας για τα παιδικά του χρόνια στην Αιθιοπία, το πέρασμά του από την μεταξική Ελλάδα, τα ξέγνοιαστα μεταπολεμικά χρόνια που διήυθνε το καμπαρέ “ La Rose Rouge ”, το γάμο του με την Απουκ Αιμέε και στη συνέχεια με την Ολγα Καρλιάτου, την περίοδο που έζησε κοντά στον Τζον Κασσαβέτη, και την υπόλοιπη φιλμογραφία του (Οι βοσκοί της συμφοράς, Gloria Mundi, Η φωτογραφία, Οι ισορροπιστές). Την εκδήλωση χαιρέτισε από τις Κάννες όπου βρισκόταν ο ηθοποιός Michel Piccoli, πρωταγωνιστής των Ισορροπιστών, καθώς και μέσω του Προέδρου τους, η Ένωση Γάλλων κριτικών κινηματογράφου, ενώ μέλη ελληνικών και ξένων διπλωματικών αντιπροσωπειών, άνθρωποι του κινηματογράφου και θαυμαστές του έργου του Νίκου Παπατάκη όρθιοι χειροκροτούσαν τον 83χρονο σκηνοθέτη. Ανταποκριτές των αθηναϊκών εφημερίδων “ Η Καθημερινή” και “ Ελευθεροτυπία ” και γάλλοι δημοσιογράφοι κάλυψαν με ρεπορτάζ την εκδήλωση που ξέφευγε από τα στενά παροικιακά όρια, προσδίδοντας στην Ελληνική Κοινότητα μια σημαντική παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα του Παρισιού.

Les participants à la table ronde autour de Nico Papatakis : Maria Klonaris, Katerina Thomadaki, Yannis Kontaxopoulos, Colette Bergé, Kislé Besseat-Sellassié.

CINÉ-CLUB

Το Ciné-Club της
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
Στο Ελληνικό Σπίτι
Κάθε Παρασκευή στις 8 μμ.

PROGRAMMATION / ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
(20 h précises)

Παρασκευή 08 06

Séance inaugurale du cycle " *Modernité et persistance des mythes* " présenté par Yannis Kontaxopoulos.

Rencontre-débat avec Kostas Axelos, philosophe et Jean Lauxerois, traducteur de Sophocle, autour d'Œdipe Tyran (éditions *A propos*) suivie de projection.

Œdipus Rex (1925), Opéra-Oratorio de Jean Cocteau et Igor Stravinski, filmé en 1988 à l'Opéra Garnier.

Mise en scène : Jorge Lavelli. Récitante : Maria Casarès. 55', couleurs.

"Stravinski me demanda le thème et les paroles d'Œdipus Rex. Il désirait écrire une sorte de liturgie grecque, et cela dans la langue latine, qui commanderait euphoniement le chant et lui donnerait un rythme fixe, non soumis aux traductions dans les langues diverses. [...] Cette fois, la grandeur de la musique est d'un ordre sévère, bien que Stravinski la voulut "bouclée comme la barbe de Zeus" [...] J'ai toujours traité la grande fable d'Œdipe même lorsqu'il m'arrive d'en inventer une autre. Les dieux construisent des pièges où l'homme tombe en se croyant libre, et de telle sorte qu'il y tombe chaque fois sans les reconnaître". Jean Cocteau

Παρασκευή 15 06

L'éternité et un jour (1998), de Theo Angelopoulos.

Avec Bruno Ganz, Isabelle Renauld, Fabrizio Bentivoglio, Achilleas SKEVIS, Despina Bebedeli, Iris Chatziantoniou, Eleni Gerasimidou.

Musique : Eleni Karaindrou. 130 minutes, couleurs.

Palme d'or au Festival de Cannes 98.

Début de l'hiver à Salonique. Alexandre, un célèbre écrivain grec, vit une journée intense, peut être sa dernière de relative liberté, puisqu'il doit rentrer le lendemain à l'hôpital pour une raison grave. Journée de rupture : il quitte la maison où il a toujours vécu et cherche à qui confier son chien. Des souvenirs, heureux et douloureux à la fois, surgissent : il retrouve une lettre d'Anna, sa femme morte il y a longtemps. Elle y évoque la fête qu'ils organisèrent un jour d'été, trente ans

auparavant, pour la naissance de leur fille, dans cette même maison du bord de mer dont il part aujourd'hui. "Donne-moi ce jour !" dit Anna dans la lettre. Il mesure qu'il n'a pas su en créer assez pour celle qu'il a aimée, certes, mais trop souvent délaissée pour son travail. Il erre en voiture dans la ville et rencontre à un feu rouge, au milieu de réfugiés albanais laveurs de pare-brise, un gamin, qui devient son ultime compagnon de route. (V.O.S.T.F.).

Παρασκευή 22 06

Η εαρινή σύναξη των αγροφυλάκων (1999), του Δήμου Αβδελιώτη. Με τους Αγγελική Μαλάντη, Αγγελο Παντελάρα, Τάκη Αγόρη, Γιάννη Τσουμπανιώτη, Στέλιο Μακρία, Μουσική Antonio Vivaldi. 178 λεπτά, έγχρωμο.

Η ιστορία τεσσάρων αγροφυλάκων, κατά τις τέσσερις εποχές του χρόνου, στη δεκαετία του 1960 στη Χίο. Η ταινία έχει τιμηθεί με το βραβείο του Υπουργείου Πολιτισμού και πολλές διακρίσεις σε διεθνή φεστιβάλ. (V.O.S.T.F.)

Les quatre saisons de la loi (1999), de Dimos Avdeliotis. Avec Angeliki Malanti, Angelos Pantelaras, Takis Agoris, Yannis Tsoubariotis, Stelios Makrias.

Musique : Antonio Vivaldi. 178 minutes, couleurs.

Prix de qualité du Ministère grec de la Culture.

L'histoire de quatre gardes champêtres à Chios dans les années 1960 pendant les quatre saisons de l'année.

Un film tourné selon la technique de la caméra-vérité, plein d'humour et de paysages poético-oniriques, des couleurs impressionnistes comme des tableaux de peinture. Le film a été primé à plusieurs reprises

(Festival de Thessalonique, de Berlin).

Παρασκευή 29 06

Dans le cadre du cycle " *Modernité et persistance des mythes* "

Δάκρυα για την Ηλέκτρα (1966), του Γιάννη Δαλιανίδη.

Με τους Αλέκο Αλεξανδράκη, Ζωή Λάσκαρη, Μάνο Κατράκη, Μαίρη Χρονοπούλου, Λάκη Κομνηνό. Σενάριο Νίκου Φώσκολου. Μουσική Μίμη Πλέσσα. 85 λεπτά, Α/Μ (V.O.N.S.T.).

Η νεαρή Ηλέκτρα αποφασίζει να εκδικηθεί με το ίδιο νόμισμα το θάνατο του πατέρα της και στήνει στον δολοφόνο του και πατρίό της μια ερωτική παγίδα. Ελεύθερη διασκευή και μεταφορά στη σύγχρονη εποχή του μύθου των Ατρείδων.

Η ταινία προβάλλεται στα πλαίσια του κύκλου του ciné-club " Σύγχρονη εποχή και διαχρονικότητα των μύθων " που θα ολοκληρωθεί μετά το καλοκαίρι με την προβολή σπάνιων ταινιών όπως η " Φαίδρα " (1961) του Jules Dassin, με τη Μελίνα Μερκούρη και τον Anthony Perkins, ο " Ορφέας " (1960) του Tennessee Williams με τον Marlon Brando και την Anna Magnani, κ. ά.

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE
depuis 1929

60, rue Lafayette
75009 PARIS
Tél : 01 47 70 78 14

ΣΧΟΛΕΙΑ

Τα μαθήματα μητρικής γλώσσας στα σχολεία
KUSS και BERGSSON
Τελειώνουν στις 30 Ιουνίου 2001
ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!!

EPA 5

Το Ραδιοφωνικό πρόγραμμα της EPA 5, ακούγεται από το Internet
στην ηλεκτρονική διεύθυνση :

www.ert.gr

Επίσης στην ίδια διεύθυνση μπορείτε να διαβάσετε καθημερινά
όλες τις ειδήσεις της ομογένειας

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2001-2002

Για την εισαγωγή ιδιωτών στις σχολές Αξιαματικών και
Αστυφυλάκων
με το σύστημα των γενικών εξετάσεων καθώς και του ενιαίου απο-
λυτηρίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.
Πληροφορίες : 00 30 1 69 80 910 και 00 30 1 69 77 327
Και στα κατά τόπους Αστυνομικά Τμήματα στην Ελλάδα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2001-2002 ΓΙΑ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ (ΑΛΛΟΓΕΝΕΙΣ Η ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ)

Πληροφορίες Ελληνική Κοινότητα, 9 rue Mesnil-75116 Paris
τηλ. 01 47 04 67 89
Δευτέρα έως Παρασκευή από τις 4 η ώρα έως τις 7 μμ

RENCONTRE : Sous le haut patronage du Consulat
Général de Grèce, la Communauté
Hellénique de Paris a l'honneur de vous
inviter, dans le cadre de son nouveau ciné-club proposé par Yannis
Kontaxopoulos, à une rencontre-débat avec **KOSTAS AXELOS** et
JEAN LAUXEROIS autour d' "Œdipe Tyran" de Sophocle (éd. *A propos*).
Lecture d'extraits par le comédien Alain Trétout suivie d'une
séance de dédicace et de la projection du film ŒDIPUS REX de Jean
Cocteau (cf. programmation ciné-club)

Le vendredi 8 juin 2001 à 20h précises à la Maison de la Grèce
9, rue Mesnil, 75116 Paris (01 47 04 67 89) M^o Victor-Hugo

*Kostas AXELOS, est philosophe, ex-enseignant à la Sorbonne, directeur de la
collection " Arguments " aux Editions de Minuit. Jean LAUXEROIS est
ancien membre du Collège international de Philosophie, Traducteur
(Heidegger, Adorno, W.F. Otto), il est l'auteur notamment de De l'art à l'œuvre
et de L'Utopie Beaubourg, vingt ans après (éd. Centre Pompidou, 1995). Il
vient de publier une nouvelle traduction de la pièce de Sophocle, Œdipe Tyran
(éd. A Propos) et non plus Œdipe Roi. Avec un triple souci : donner au lecteur
un accès plus direct à la tragédie grecque ; faire entrer en résonance le monde
antique et le monde contemporain ; restituer à la pièce sa puissance théâtra-
le, en offrant au jeu de l'acteur une langue qu'il puisse investir.*

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού
και Περιχώρων
οργανώνει την έκθεση ζωγραφικής
**SIR L. DIONYSOS
et Compagnie**

από 7 έως 24 Ιουνίου 2001
Εγκαίνια της έκθεσης τη Πέμπτη
7 Ιουνίου 2001
από τις 7μμ έως τις 10μμ

Le **Y**
Restaurant grec

CUISINE TRADITIONNELLE ET FAMILIALE

Fermé dimanche et lundi soir
24, rue Godot de Mauroy 75009 PARIS
Tél. : 01 42 68 08 51

το δελτίο

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας
παρισιού & περιχώρων

Μάιος - Ιούνιος 2001

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Ανδρέας Τσαπής
Επιμέλεια : Bernard Chabrol

Εκδίδεται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

to deltio

bulletin d'information de la communauté hellénique
de Paris et des environs

mai-juin 2001

Directeur de la publication : Andreas Tsapis

Conception graphique : Bernard Chabrol

Edité par la COMMUNAUTE HELLENIQUE
DE PARIS ET DES ENVIRONS

9, rue Mesnil, 75116 Paris - Tél : 01 47 04 67 89 - Fax : 01 47 04 68 13 - Permanence : 15-19h les jours ouvrables

ISSN : 1297-3262 - N^o Commission Paritaire : en cours

Prix de l'abonnement annuel : 100 F.

OLYMPIC
AIRWAYS

Un **1** seul terminal à Athènes pour toutes nos destinations
afin de faciliter les correspondances de nos passagers

Deux **2** vols directs par jour vers Athènes

Trois **3** vols directs par semaine pour Thessalonique

Trente-trois **33** destinations dans toute la Grèce

Quarante-trois **43** ans d'expérience

Qui dit mieux ?

3, rue Auber 75009 Paris

Tel. 01 44 94 58 58

Fax 01 44 94 58 69

Internet : olympic-airways.gr

ou à vos agences de voyages